

**CATALÀ
FÀCIL 8**

L'home invisible

H. G. Wells

L'home invisible

H. G. Wells

Selecció, traducció i adaptació de
Gemma Redortra i Vilà

Eumo Editorial
Publicacions i Edicions de la Universitat de Barcelona

Índex

<i>H. G. Wells</i>	7
Arriba un home	?
Les mil i una ampolles	?
En Cuss parla amb el foraster	?
Algú ha entrat a casa dels Bunting	?
Esperits que mouen cadires	?
L'Home Invisible fuig	?
En Marvel	?
En Cuss i en Bunting perden la roba	?
A Port Stowe	?
La lluita a la taverna	?
En Kemp coneix l'Home Invisible	?
En Griffin explica la seva història	?
Arriba la policia	?
En Griffin comença a matar	?
La fi d'en Griffin	?
Fi	?

H. G. Wells

(1866 - 1946)

Herbet George Wells, escriptor anglès, va néixer a Bromley (Kent) el 1866. De família humil, va aconseguir llicenciar-se en ciències, però va treballar de dependent, de mestre i de periodista. Com a escriptor, especialment de novel·les, va escriure una vuitantena d'obres. La seva producció literària es pot dividir en tres períodes. El primer es caracteritza per una mescla de ficció i realisme, amb obres com *La màquina del temps* (1895), *L'home invisible* (1897) i *La guerra dels mons* (1898), les dues últimes, adaptades al cinema. El segon període s'acosta a la comèdia de crítica a la societat, amb *Ann Veronica* (1909), i el tercer període mostra desconfiança del progrés humà, amb obres com *El món de William Clissold* (1926). El 1935 va participar en el XIIIè Congrés Internacional del Pen Club, celebrat a Barcelona, presidit pel filòleg català Pompeu Fabra. Va morir a Londres el 1946.

És una de les figures literàries més productives i d'èxit de la literatura anglesa dels segles XIX i XX.

Arriba un home

El **foraster** va arribar un dia de febrer. Hi havia neu i feia molt fred i vent. L'home va venir a peu des de l'estació de tren. Portava una maleta petita. Anava tapat de cap a peus; duia **guants** i un barret gris, que li tapava la cara.

Va entrar a l'**hostal** Coach and Horses més mort que viu. Va deixar la maleta i va cridar: "Si us plau, necessito una habita-

foraster -a *m i f*

Persona que ve de fora, que no és del poble, etc.

guant *m*

hostal *m* Casa

on es pot menjar i dormir pagant.

hostaler -a *m i f*

Persona que té un hostal o se n'ocupa.

girar-se *v pron*

Fer mitja volta.

barba *f*

benà *f* Tros llarg de roba que serveix per tapar una part del cos que té mal.

porticó *m* Porta

petita i de fusta que serveix per tapar els vidres d'una finestra.

ció i foc!" Va picar de peus i es va treure la neu de l'abric. Després va entrar a la sala amb la Jenny Hall, l'**hostalera**, i li va pagar l'habitació.

La Jenny va fer foc i se'n va anar a la cuina. Va pensar: "Que bé; tenim una persona! A l'hivern ve molt poca gent." Després va dur el menjar a la sala. El foraster encara portava el barret i l'abric posats. Estava d'esquena i mirava per la finestra; no semblava tranquil.

—Em vol donar l'abric, si us plau? —va preguntar l'hostalera.

—No, gràcies. Me'l deixo posat —va dir sense mirar-la.

Llavors el foraster **es va girar**. Duia ulleres amb vidres foscos i una gran **barba**.

—El menjar és a taula, senyor.

—Gràcies.

La Jenny va sortir, i quan va tornar, el foraster estava sota la taula: semblava que buscava alguna cosa. L'abric i el barret, els tenia en una cadira, davant del foc.

—Me'ls emporto, senyor?

L'home es va aixecar. Tenia la cara tapada amb **benes**. Només se li veia el nas. I semblava un nas de mentida. La Jenny va pensar: "Déu meu! Què li ha passat?"

—Deixi el barret, si us plau —va dir el foraster.

—Perdoni... Li faré eixugar l'abric.

L'hostalera va agafar l'abric i se'n va anar. L'home va seure. Però es va aixecar una altra vegada i va tancar els **porticons**

de la finestra. La sala va quedar fosca. A la cuina, la Jenny parlava sola:

–Pobre home! Potser ha caigut.

Quan la Jenny va anar a buscar els plats, el foraster fumava.

–Tinc maletes i caixes a l'estació. Les poden anar a buscar?

–Sí, ja hi anirem. El camí de l'estació és dolent, i una persona pot caure i fer-se mal. El fill de la meva germana es va fer mal i va estar tres mesos al llit, tot **embe-nat**... –va dir l'hostalera.

–Té foc, si us plau? La **pipa** s'ha apagat.

La Jenny li va encendre la pipa i va sortir de la sala. Va pensar: “Aquest home no vol parlar.”

A les quatre va arribar en Teddy Henfrey. En Teddy arreglava rellotges.

–Pots mirar el rellotge de la sala, Teddy? No va gaire bé.

Quan l'hostalera va obrir la porta, el foraster es va despertar. Seia en una cadira i dormia davant el foc.

–Perdoni, el senyor Henfrey vol arreglar el rellotge... –va dir l'hostalera.

En Teddy es va mirar el foraster. Tenia una mica de por i no sabia si podia entrar. El foraster va dir:

–Endavant. Però pensava que aquesta sala només era per a mi. Després em portarà el **te**, senyora Hall? I les maletes, quan les tindrà?

–Les portaran demà.

–Necessito les maletes. Sóc **científic** i he vingut a l'ping a treballar. Vull estar tranquil. De vegades els ulls em fan mal;

embenar *v tr*
Tapar amb benes una part del cos que té mal.

pipa *f*

te *m* Beguda que es fa ficant a dins d'aigua calenta fulles d'una planta.

científic *-a m i f*
Persona que coneix bé una ciència.

llavors, necessito estar sol i **a les fosques**. Si una persona entra a l'habitació em molesta. Tot em molesta. Ho entén, senyora Hall?

—Sí, ho entenc. I puc preguntar-li...

—Això és tot.

L'hostalera va callar i va sortir. La sala estava a les fosques. El foraster, davant el foc, mirava com en Teddy treballava. En Teddy anava a poc a poc perquè volia parlar amb ell. Però el foraster no deia res. Els dos homes es van mirar i en Teddy va dir:

—Fa molt fred, eh?

—Per què no acaba la feina i se'n va? Només perd el temps.

En Teddy va acabar i se'n va anar. Pel camí pensava: "Quin home més estrany! Amb tota la cara embenada!" Llavors va trobar en Hall, l'hostaler, i l'hi va explicar tot:

—Si un home entra a casa meva, jo li vull veure la cara. I vull saber el seu nom. Però la Jenny ha deixat entrar a l'hostal un home ben estrany!

Quan el foraster se'n va anar a dormir, en Hall va entrar a la sala i va mirar si tot era al seu lloc. Després va dir a la seva dona:

—Demà mira bé les maletes del foraster.

Però l'hostalera va respondre:

—Tu fes la teva feina i jo faré la meva.

Aquella nit la Jenny **va somiar** coses estranyes: va somiar caps embenats que corrien i que la volien agafar.